

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžr/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 3013200938
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3013200938.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: T. R., bytom L. Z. XXX/XX, V. U., právne zastúpený: Mgr. Adriana Sojková, advokátka, so sídlom Námestie Matice slovenskej 4262/23, Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie sv. Anny 7, Trenčín (predtým Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne so sídlom Námestie sv. Anny 7, Trenčín), za účasti: 1. T. W., bytom P. XXX/X, V. U., 2. Z. U., bytom B. XXXX/XX, O. - Z., právne zastúpená: JUDr. Pavol Heger, advokát, so sídlom Mníšna 496/13, Trenčín, 3. Slovenský pozemkový fond, so sídlom Brigádnická 22, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. H/2013/00116-05 zo dňa 12. septembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/194/2013-58 zo dňa 18. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/194/2013-58 zo dňa 18. novembra 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Konanie na krajskom súde

Krajský súd v Trenčíne (ďalej ako „krajský súd“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a túto zamietol podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 42c ods. 1, ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“ alebo „zákon o pozemkových úpravách“), § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise

vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej ako „zákon č. 162/1995 Z. z.“ alebo „katastrálny zákon“).

Krajský súd z administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia žalovaného konštatoval, že mu je zrejmé, že:

- 1) dedičským rozhodnutím zo dňa 22. decembra 1977, sp. zn. D 1413/1977 nadobudol žalobca vlastníctvom k pôvodným pozemkom,
- 2) dňa 22. júna 1995 vydal Okresný súd Trenčín v konaní vedenom proti T. R. (v tomto konaní v postavení žalobcu) o vyrovnanie dedičských podielov rozsudok č. k. 11C/213/1995-27, ktorým rozhodol, že P. R. a T. W. sú podielovými spoluvlastníkmi pôvodných pozemkov,
- 3) dňa 31. marca 1991 Krajský súd v Trenčíne svojím uznesením č. k. 6Co/398/1998-77 zrušil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Trenčín,
- 4) dňa 28. októbra 2009, č. k. 11C/213/1995-252, Okresný súd Trenčín zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby konanie o vyrovnanie dedičských podielov, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 11C/213/1995,
- 5) dňa 14. februára 2011 správny orgán I. stupňa svojím rozhodnutím o schválení vykonania projektu pozemkových úprav č. H/2011/00012-001-IG schválil vykonanie projektu pozemkových úprav, pričom pri spracovaní projektu pozemkových úprav boli použité ako vstupné údaje o vlastníctve k pôvodným pozemkom (register pôvodného stavu) v tom čase platné písomné údaje katastra nehnuteľností, t. j. aj chybné zapísané vlastníctvo k pôvodným pozemkom, t. j. nesprávne boli ako podieloví spoluvlastníci zapísaní T. W. a P. R. (po nebohom P. R. nadobudla jeho spoluvlastnícky podiel jeho dcéra Z. U.),
- 6) dňa 17. apríla 2013, po zistení vyššie uvedenej chyby, správny orgán I. stupňa vykonal opravu v zmysle § 42c ods. 1 zákona 330/1991 Zb. svojím rozhodnutím č. O/2013/00011-340 a zrušil spoluvlastnícke podiely T. W. a P. R. na pôvodných pozemkoch v registri pôvodného stavu, ktoré nadobudli titulom rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 11C/213/1995 a v príslušných spoluvlastníckych podieloch sa v registri pôvodného stavu ako vlastníci zapísal žalobca titulom dedičského rozhodnutia sp. zn. D 1413/1977, a zároveň sa v registri nového stavu vykonali tomu zodpovedajúce zmeny v prospech žalobcu,
- 7) dňa 12. septembra 2013 vydal žalovaný žalobou napadnuté rozhodnutie, ktorým čiastočne vyhovel odvolaniu žalobcu (odvolanie smerovalo voči vyššie uvedenému rozhodnutiu č. O/2013/00011-340 z 17.04.2013).

Krajský súd uviedol, že mu je zrejmé, že pochybenie, na ktoré žalobca poukazuje v žalobe a ktoré sa snaží napraviť, nie je možné dosiahnuť aplikáciou inštitútu „oprava chybných údajov v projekte pozemkových úprav podľa § 42c ods. 1, 2 zákona č. 330/1991 Zb“.

V predmetnej veci podľa krajského súdu nebolo medzi účastníkmi sporné, že k pochybeniu došlo na základe tej skutočnosti, že rozsudok okresného súdu, ktorý nebol právoplatný a ktorý bol v konečnom dôsledku zrušený, sa stal podkladom pre zápis vlastníctva pôvodných pozemkov do katastra nehnuteľností a takto chybné zapísané vlastníctvo (v prospech T. a P.) k pôvodným pozemkom bolo použité ako vstupný údaj pri spracovaní projektu pozemkových úprav. Uvedené pochybenie však podľa názoru krajského súdu nemôže spôsobiť nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Údaje katastra o právach k nehnuteľnostiam sú totiž hodnoverné a záväzné a správne orgány sa nemali dôvod odchyliť od týchto údajov, keďže v tom čase nebol preukázaný opak.

Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného a tomu predchádzajúcim rozhodnutím správneho orgánu I. stupňa sa odstránil nesúlad v právnom vzťahu tak, že namiesto nesprávne zapísaných spoluvlastníkov T. W. a P. R., bol správne ako vlastníci pôvodných pozemkov zapísaní žalobca a súčasne, v súlade s opravou v registri pôvodného stavu sa vykonala i oprava v registri nového stavu, kde sa taktiež v zodpovedajúcom rozsahu zapísal miesto nesprávnych spoluvlastníkov (T. W. a P. R.) žalobca. Túto skutočnosť nakoniec žalobca ani nenamietal. Pokiaľ žalobca namietal, že nové pozemky nie sú primerané k pôvodným pozemkom, táto skutočnosť nemohla byť predmetom súdneho prieskumu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia o oprave chybných údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim podľa § 42c ods. 1 a 2 zákona č. 330/1991 Zb. Ako chybný údaj bol v súdnej veci zistený nesprávny zápis vlastníckeho práva k pôvodným pozemkom v prospech T. W. a P. R. na úkor žalobcu.

Uvedená chyba, ako vyplýva z prvostupňového rozhodnutia bola odstránená tak, že miesto nesprávne zapísaných spoluvlastníkov T. W. a P. R. bol na ich miesto správne zapísaný žalobca. Uvedenými rozhodnutiami správnych orgánov oboch stupňov podľa § 42c ods. 1, 2 zákona č. 330/1991 Zb. tak bola zmenená len osoba vlastníka (miesto T. W. a P. R. bol zapísaný žalobca), pozemky nadobudnuté titulom vyrovnania („nové pozemky“) podľa § 11 zákona č. 330/1991 Zb. sa uvedenými rozhodnutiami nemenili (s výnimkou vyčlenenia novej parcely č. XXXX za pôvodnú parcelu č. XXXX, v ktorej časti však žalobca rozhodnutie žalovaného nenapáda).

Žalobca teda, tak ako to posúdili i správne orgány oboch stupňov, môže byť v konaní o oprave chybných údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim podľa § 42c ods. 1 a 2 zákona č. 330/1991 Zb. ako vlastník zapísaný len miesto tých vlastníkov, ktorých sa chyba týkala (v danom prípade miesto T. W. a P. R.). Argumentum a contrario, žalobca nemohol v rámci konania o oprave chybných údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim podľa § 42c ods. 1 a 2 zákona č. 330/1991 Zb. žiadať, aby bol ako vlastník zapísaný miesto iných vlastníkov, ako tých, ktorých sa chyba týka. Ak uvedené požaduje, jeho nárok nemá oporu v zákone. V prípade, že je žalobca toho názoru, že do jeho vlastníckeho práva neprávom zasahuje tretia osoba, nie je tým dotknuté právo žalobcu na začatie konania podľa osobitného predpisu [§ 80 písm. c) OSP].

Na základe uvedeného mal krajský súd za preukázané, že námietky, ktoré žalobca uviedol v žalobe neboli spôsobilé žalobcovi priviesť úspech v konaní. Krajský súd v Trenčíne sa teda nestotožnil s tvrdením žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

Krajský súd ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca namietal neprímeranosť nových pozemkov v porovnaní s pôvodnými pozemkami, ktoré vlastní, krajský súd zdôvodnil, prečo v rámci súdneho prieskumu konania o oprave chybných údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim podľa § 42c ods. 1 a 2 zákona č. 330/1991 Zb. nemohol uvedenú otázku podrobiť súdnemu prieskumu, čo znamená, že ani žalobcom tvrdená prípadná neprímeranosť nových a pôvodných pozemkov nemohla spôsobiť nezákonnosť napádaného rozhodnutia. Z toho istého dôvodu nemohla byť opodstatnená ani námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť, nakoľko táto sa mala týkať práve záveru správnych orgánov, že pôvodné a nové pozemky sú primerané, nachádzajúce sa v totožnej lokalite a rovnakého druhu - v prípade lesných pozemkov (námietky 1 a 2).

Pokiaľ žalobca namietal neúplnosť administratívneho spisu z dôvodu, že ide len o zrekonštruovaný spis, uvedenú námietku krajský súd vyhodnotil ako absolútne nedôvodnú. Vychádzajúc z logiky, že každý zrekonštruovaný spis je spisom neúplným, krajskému súdu by nezostávalo iné, ako v prípade zrekonštruovaného administratívneho spisu napadnuté administratívne rozhodnutie zrušiť podľa § 250j ods. 3 OSP, čo zjavne nie správna interpretácia tohto zákonného ustanovenia. Ani túto námietku krajský súd nevyhodnotil ako dôvodnú.

Záverom Krajský súd v Trenčíne skonštatoval, že v predmetnej veci správne orgány oboch stupňov sa dôsledne riadili zákonnou úpravou na vec sa vzťahujúcou, vo veci rozhodli v zmysle zákona, na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, rozhodnutie dostatočne zdôvodnili, s námietkami žalobcu sa vysporiadali a vo svojom rozhodnutí taktiež uviedli, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní uberali. Žalobca v konaní nebol úspešný, preto mu krajský súd nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 OSP).

II.

Odvolanie žalobcu

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne zruší a vráti mu vec na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil

nárok na náhradu trov konania.

Žalobca mal za to, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil a nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci. Uviedol, že v súdnom konaní medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že pri spracovaní projektu pozemkových úprav (ďalej aj „PPÚ“) v obci Horné Srnie boli použité ako vstupné údaje o vlastníctve k nehnuteľnostiam (ktoré žalobca zdedil na základe dedičského rozhodnutia č. D 1413/77) údaje na základe rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 22.06.1995 (ktoré, napriek tomu, že nikdy nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, bolo zapísané do katastra nehnuteľností a ani na základe žiadosti žalobcu zo dňa 11.05.2010, doručenej Správe katastra Trenčín dňa 17.05.2010, nebola zjednaná náprava) a žalobcovi boli v rámci PPÚ ako vyrovnanie poskytnuté v rozdeľovacom pláne pozemky iba v rozsahu 1/3 jeho skutočného zákonného, rozhodnutím č. D 1413/77 deklarovaného nároku. Zostávajúce 2/3 žalobcovho nároku boli rozdelené rovným dielom medzi P. R. a T. W..

Na pojednávaní vo veci žalobca predložil súdu listiny, preukazujúce jeho iniciatívu vo veci nápravy nezákonne trvajúceho stavu (teda odstránenie nesprávností pri vykonávaní súpisu pôvodných pozemkov, s ktorými mal žalobca vstúpiť do projektu pozemkových úprav). Išlo o listiny z rokov 1997, 2006 a 2008, teda z obdobia predtým, ako dňa 14.02.2011 bolo vydané rozhodnutie o schválení vykonania PPÚ č. H/2011/00012-001-IG. Žalobca pripojil aj jeho žiadosť zo dňa 11.05.2010, adresovanú Správe katastra Trenčín, z ktorej vyplýva, že oznámil nesprávnosť údajov zapísaných v evidencii katastra a žiadal o nápravu.

Žalobca v odvolaní ďalej tvrdil, že zástupca žalovaného však k týmto listinám nezaujal relevantné stanovisko, nevysvetlil súdu, z akého dôvodu tieto námietky žalobcu v rámci spracovávania PPÚ boli opomenuté a správny orgán napriek zjavnej nesprávnosti údajov katastra vychádzal z takto nesprávne zisteného stavu. Zástupca žalovaného na pojednávaní dokonca sám pripustil, že v danom štádiu PPÚ, na základe žalobcom predložených námietok bolo možné postupovať tak, aby do vlastníckeho práva žalobcu nebolo zasiahnuté a žalobca do PPÚ vstúpil s tými pôvodnými pozemkami, ako tieto nadobudol na základe dedičského rozhodnutia č. D 1413/77. Rovnako žalovaný nevysvetlil, z akého dôvodu napriek vedomosti o prebiehajúcom súdnom konaní pokračoval v PPÚ vo vzťahu k pôvodným pozemkom žalobcu a nepočkal na právoplatné skončenie súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 11C/213/1995.

V napadnutom rozhodnutí sa však podľa žalobcu súd prvého stupňa s týmito skutočnosťami nijakým spôsobom nevysporiadal a tieto nepreskúmal.

V rámci konania podľa ust. § 42c ods. 1, ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. nešlo výlučne o opravu, teda o „odňatie“ pozemkov pôvodne nadobudnutých zo strany T. a P. na základe PPÚ a ich „vrátenie“ do vlastníctva žalobcu, ale žalobcovi bol do vlastníctva v rámci tohto konania „pridelený“ aj iný pozemok (parc. č. XXXX). Uvedený postup správnych orgánov teda podľa názoru žalobcu nasvedčuje tomu, že výlučným predmetom konania podľa ust. § 42c ods. 1, ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. nie je len „mechanická oprava“ vlastníka k pôvodne prideleným parcelám v rámci PPÚ, ale aj nové prerozdelenie pozemkov a ich zámena s pozemkami neznámych vlastníkov (ako tomu je s parc. č. XXXX). Nesprávny je teda právny názor súdu, že žalobca nemôže nápravu ním tvrdených pochybení dosiahnuť v správnom konaní podľa ust. § 42c ods. 1, ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb.

Žalobca ďalej uviedol, že ako vyplýva z obsahu zápisnice z pojednávania v tejto veci, zástupca žalovaného na otázku súdu uviedol, že v katastrálnom území V. sú pozemky v správe Slovenského pozemkového fondu (ďalej aj „SPF“). Bez povšimnutia súdu však ostalo, aké pozemky to sú, kde sa nachádzajú a či práve tieto pozemky nie sú primeranou náhradou, ktorá mala byť žalobcovi ako vlastníkovi pôvodných pozemkov poskytnutá. Aj pozemok parc. č. XXXX bol žalobcovi v rámci konania podľa ust. § 42c ods. 1, ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. pridelený od neznámeho vlastníka, ktorého majetok je v správe SPF. V tomto smere teda súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci a jeho záver o zamietnutí žaloby nemožno považovať za správny.

Ako súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval, otázku neprimeranosti nových pozemkov v porovnaní s pôvodnými pozemkami, ktoré vlastnil žalobca, nemôže podrobiť súdnemu prieskumu. S uvedeným názorom súdu sa žalobca nestotožnil a mal za to, že aj na základe predchádzajúceho postupu správneho orgánu (pridelenie parc. č. XXXX) nie je predmet správneho konania podľa ust. § 42c ods. 1, ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. striktné vymedzený tak, ako to tvrdí súd.

Predmetom správneho konania bolo aj posudzovanie primeranosti nových pozemkov pridelených žalobcovi (i keď toto posúdenie zo strany správnych orgánov považuje žalobca za nedostatočné a nepreskúmateľné), je teda bez právneho dôvodu opomenúť takýto prieskum zo strany súdu. Napadnutým rozhodnutím sa v tomto smere žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom, nakoľko preskúmateľným spôsobom nedostal v konečnom rozhodnutí súdu vecné stanovisko k námietkam vzneseným v rámci podanej žaloby.

Žalobca opakovane zdôraznil, že správne orgány dôsledne nerešpektovali základné zákonné kritérium pre vyrovnanie v zmysle ust. § 11 zákona, keď nové pozemky, poskytnuté žalobcovi, nie sú svojim druhom, výmerou, bonitou, polohou ani hospodárskym stavom primerané pôvodným pozemkom, ktoré ako nehnuteľnosti zdedil rozhodnutím č. D 1413/77.

Samotná skutočnosť, že na základe rozhodnutí správnych orgánov boli žalobcovi ako vlastníkovi pridelené spoluvlastnícke podiely k pozemkom, ktoré boli podľa pôvodného PPÚ pridelené P. R. a T. W. (na podklade neprávoplatného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 11C 213/95), nezakladá zákonnosť postupu správnych orgánov. Už v čase spracovania PPÚ tieto nové pozemky (resp. spoluvlastnícke podiely k nim) nespĺňali kritéria primeranosti v zmysle ust. § 11 zákona. Všetky, obzvlášť však hodnotou najvyššie pôvodné parc. č. XXXX a XXXX boli v rámci PPÚ v podobe nových pozemkov úplne rozdrobené, bonitou aj lokalitou znehodnotenú, čím sa ani správne orgány ani prvostupňový súd nijakým spôsobom nezaoberali.

Žalobca ďalej uviedol, že sa cíti poškodený a dotknutý na svojich právach, konkrétne za zásah do jeho vlastníckeho práva, ktoré na základe dedičského konania nadobudol k nehnuteľnostiam po svojom právnom predchodcovi - otcovi. Žalobca žije v obci V. U. celý svoj život a spolu so svojou rodinou obhospodaruje svoje pozemky, nadobudnuté v 40-tych rokoch 20. storočia za peniaze zarobené v USA. Mal a stále má k nehnuteľnostiam silné puto. Aj z tohto dôvodu je pohoršený postupom Obvodného pozemkového úradu v Trenčíne ako právneho predchodcu žalovaného, ktorý jednak pri pôvodných PPÚ zásadným spôsobom pochybil (pridelovanie pozemkov na podklade neprávoplatného rozsudku Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 11C 213/95) a na strane druhej v čase, keď mal možnosť zjednať nápravu a predchádzajúce ujmy žalobcu napraviť, pridelil žalobcovi nové pozemky, ktoré v žiadnom prípade nezodpovedajú zákonným kritériám primeranosti.

Žalobca ako vlastník odmieta akceptovať tú skutočnosť, že prevažná časť pozemkov v k. ú. V. U. už bola rozdelená v rámci pôvodných PPÚ a jemu boli pridelené pozemky, ktoré „ostali“. Jeho vlastnícke právo má totiž rovnaký zákonný i ústavný rozsah ako vlastnícke právo ostatných vlastníkov nehnuteľností v k. ú. V. U. a rovnako ako oni, i on má zákonné i ústavné právo na také pozemky, ktoré sú primerané nehnuteľnostiam, ktoré na základe dedičského rozhodnutia v roku 1977 zdedil.

Žalobca namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktorý sa v merite veci správnymi rozhodnutiami napadnutými žalobou nezaoberal a žalobu zamietol s odôvodnením, že predmetom správneho konania nebolo skúmanie nezákonného stavu, ktorého nápravy sa žalobca domáha.

Z tohto dôvodu žalobca žiadal odvolací súd o postup v zmysle ust. § 250ja ods. 3 OSP, teda o zmenu napadnutého rozsudku Krajského súdu Trenčín, č. k. 13S/194/2013-58 zo dňa 18.11.2015, zrušenie rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Trenčíne č. H/2013/00116-5 zo dňa 12.09.2013 a vrátenie veci na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu trov konania v

celkovej výške 752,78 eura.

III.

Vyjadrenie žalovaného a pribratých účastníkov konania k odvolaniu žalobcu

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril písomným podaním doručeným krajskému súdu 04.02.2016, v ktorom uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozsudkom.

Námietky žalobcu ohľadom skutočnosti, že upozorňoval prvostupňový správny orgán v priebehu konania o pozemkových úpravách v k. ú. V. U. na nesprávnosti v údajoch katastra nepovažoval žalovaný za relevantné, nakoľko žalobca nežaluje rozhodnutie, ktorým bolo schválené vykonanie projektu pozemkových úprav v k. ú. V. U., ale žaluje rozhodnutie o oprave projektu pozemkových úprav vydané v zmysle § 42c zákona č. 330/1991 Zb.

Ďalej poukázal na skutočnosť, že správny orgán pripomínal účastníkom PPÚ, že ak majú nedodedený majetok v obvode PPÚ a chcú si ho vhodne usporiadať prostredníctvom PPÚ, musia urýchlene požiadať o dodatočné dedičské konania a zaevidovať sa, ako domnelí dedičia po poručiťoch - potvrdením o začatí dedičského konania. V prípade žalobcu išlo o opravu údajov v registri pôvodného stavu. Prebiehal súdny spor, v ktorom išlo o zrušenie spoluvlastníctva P. R. a T. W. k pôvodným pozemkom T. R..

Žalovaný mal za to, že správny orgán viedol v registri pôvodného stavu vlastníkov vedených na liste vlastníctva až do ukončenia projektu, nakoľko mu nebolo predložené žiadne rozhodnutie súdu, na základe ktorého by vykonal zmenu v registri pôvodného stavu.

Dňa 31.03.2009 rozsudkom krajského súdu č. Co 398/98-77 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Trenčín č. 11C/213/1995-27 a tým bolo zrušené spoluvlastníctvo P. R. a T. W. k pôvodným pozemkom T. R..

Žalobca uvedený rozsudok nepredložil správnejmu orgánu, ani zhotoviteľovi PPÚ, a z toho dôvodu nebolo možné dané zmeny zapracovať do projektu, nakoľko ani pri aktualizácii registra pôvodného stavu nebola zaevidovaná zmena údajov v katastri nehnuteľností. Ako je uvedené v napadnutom rozsudku, návrh nového stavu bol zverejnený v obci Horné Srnie v čase od 01.07.2009 do 04.08.2009. Súčasne bol každému známemu účastníkovi, ktorého pobyt je známy, doručený výpis z rozdeľovacieho plánu. Žalobca proti výpisu a umiestneniu nových pozemkov nepodal žiadnu námietku.

Podľa názoru žalovaného, ak sa žalobca cítil byť ukrátený na svojich právach v priebehu konania o pozemkových úpravách, mal smerovať svoju žalobu voči príslušnému rozhodnutiu v rámci konania o pozemkových úpravách. Prvostupňový správny orgán v zmysle svojich zákonných možností opravil už schválený a do katastra nehnuteľností zapísaný projekt pozemkových úprav, pričom v rámci vykonania opravy vychádzal z predtým prerokovaných a schválených údajov projektu pozemkových úprav, ktorými sú okrem iných aj určené hodnoty pôvodných a nových pozemkov.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Účastníčka konania v 1. rade T. W. sa k odvolaniu v stanovenej lehote nevyjadrila.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila účastníčka konania v 2. rade T.. Z. U. prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 03.02.2016 tak, že napadnutý rozsudok žiadala ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu a s právnymi závermi uvedenými v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu uvedeným v jeho odvolaní poukázala na skutočnosť, že aj keď žalobca

na nariadenom pojednávaní predložil listiny, z ktorých malo byť preukázané, že poukazoval na chybné zapísané údaje v katastri nehnuteľností ešte pred rozhodnutím o schválení vykonania PPÚ, nič to podľa nej nemení na tom, že postup žalovaného bol v súlade so zákonom.

Vo vyjadrení ďalej uviedla, že zástupkyňa žalovaného sa na pojednávaní vyjadrila k tomu, akým spôsobom sa žalovaný vysporiadal s doručenými námietkami žalobcu a tieto podania teda neboli zo strany žalovaného ignorované. Námietky žalobcu však nemohli byť pre žalovaného relevantným podkladom pre vydanie rozhodnutia v súlade s predstavou žalobcu, nakoľko sa s nimi žalovaný nemohol bez ďalšieho riadiť. Naopak, žalovaný mal aj napriek námietkam žalobcu stále povinnosť riadiť sa pre neho záväznými údajmi zapísanými v katastri nehnuteľností, a to až do času, kým sa nepreukáže opak. Žalobcom predložené podania označované ako námietky však neboli spôsobilé takýto opak preukázať.

Vo vzťahu k možnosti vykonania súdneho prieskumu otázky neprimeranosti nových pozemkov v porovnaní s pôvodnými pozemkami vo vlastníctve žalobcu v konaní podľa ust. § 42c ods. 1, ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. bola toho názoru, že takýto prieskum možný nie je. Účastníčka konania v 2. rade uviedla, že sa domnieva, že pri aplikácii akejkoľvek výkladovej metódy vo vzťahu k uvedeným ustanoveniam zákona nie je možné dospieť k záveru, že by predmetom konania v tomto prípade mohol byť aj prieskum primeranosti, resp. neprimeranosti poskytnutých pozemkov.

Vzhľadom na znenie vyjadrenia účastníčka konania v 2. rade navrhla rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Účastník konania v 3. rade Slovenský pozemkový fond sa k odvolaniu písomne vyjadril podaním zo dňa 29.01.2016 tak, že súhlasil s rozhodnutím krajského súdu a žiadal toto rozhodnutie potvrdiť v odvolacom konaní.

IV.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 OSP v spojení s § 246 ods. 1 OSP). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozsudok proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.10.2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej 5 dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu administratívneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že v k. ú. V. U. od roku 1994 bol spracovávaný PPÚ. Vzhľadom ku skutočnosti, že sa objavilo niekoľkonásobné vlastníctvo k niektorým parcelám, spracovanie PPÚ bolo pozastavené a následné bolo vykonané spracovanie registra obnovenej evidencie pozemkov (ďalej aj „ROEP“) v zmysle zákona č. 180/1995 Z. z. v znení zákona č. 419/2002 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov.

Rozhodnutím zo dňa 17.06.2010, č. 2010/00014-245/Buc bol schválený PPÚ v k. ú. V. U., obec V. U., okres O.. Rozhodnutím č. 2010/00014-247 zo dňa 07.07.2010 bolo nariadené vykonanie PPÚ a následne rozhodnutím č. H/2011/00012-001-IG zo dňa 14.02.2011 bolo vykonanie PPÚ schválené a následne bol projekt zapísaný dňom 31.08.2011 do katastra nehnuteľností.

Obvodný pozemkový úrad, odbor prvostupňového rozhodovania v Trenčíne rozhodnutím č. O/2013/00011-340 zo dňa 17.04.2013 opravil podľa § 42c ods. 1 zákona rozhodnutie o schválení vykonania PPÚ č. H/2011/00012-001-IG zo dňa 14.02.2011, na základe žiadosti navrhovateľa, ktorý

požiadal Správu katastra Trenčín o opravu zápisu vlastníctva k pozemkom, ku ktorým nadobudol vlastníctvo rozhodnutím z dedičského konania č. D 1413/77 zo dňa 22.12.1977.

Ďalej mal odvolací súd za preukázané, že v roku 1995 bolo vykonané rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne č. 11C 213/95 zo dňa 22.06.1995 prerozdelenie vlastníckeho podielu na predmetných pozemkoch vedených v dedičskom konaní na T. R. (žalobcu), pričom spoluvlastníkmi týchto pozemkov sa stali P. R. a T. W., rod. R.. Uvedený rozsudok bol zrušený na základe odvolaní, rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/398/98 (opravené na 11C/213/95) zo dňa 31.03.2009, pričom Okresný súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 11C/213/1995-252 zo dňa 28.10.2009 konanie zastavil. Napriek tejto skutočnosti bol pôvodný rozsudok Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 11C/213/95 zo dňa 22.06.1995 o prerozdelení spoluvlastníctva zapísaný do katastra nehnuteľností.

Obvodný pozemkový úrad, odbor prvostupňového rozhodovania v Trenčíne preskúmal na podnet Správy katastra Trenčín možnosť opravy vlastníctva k pôvodným pozemkom v RPS a následne aj opravu registra nového stavu a rozhodnutím č. O/213/00011-340 zo dňa 17.04.2013 vykonal opravu údajov PPÚ. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie.

Na základe podaného odvolania bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Trenčíne dňa 12.09.2013 pod č. H/2013/00116-05 (toto rozhodnutie je predmetom súdneho prieskumu), ktorým žalovaný rozhodol tak, že podľa ust. § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), (ďalej len „správny poriadok“):

„ A) odvolaniu v časti:

v ktorej navrhovateľ požaduje, aby za pôvodnú parcelu č. XXXX mu bola vyčlenená nová parcela č. XXXX, čo považuje za adekvátnu náhradu vyhovuje a rozhodnutie č. O/2013/00011-340 zo dňa 17. apríla 2013 v časti výroku II.:

- písm. a) dopĺňa bod 3 nasledovne:

3. na parc. C KN č. XXXX vlastníci P. W., rod. X., V. H., rod. V. a V. Y., rod. V. v správe SPF

- písm. c) ods. 4 opravuje v súlade s vypracovaným záznamom podrobného merania zmien č. E XXX a dopĺňa ods. 5 nasledovne:

4. na parc. C KN č. XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX v spoluvlastníckom podiele 1/1, parc. CKN č. XXXX v spoluvlastníckom podiele 6411/6134345 ..... za vlastníka T. R., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXX, bytom L. Z. XXX/XX, XXX XX V. U.

5. na parc. C KN č. XXXX/X v spoluvlastníckom podiele 36171/64313 za vlastníka P. W., rod. X., typ vlastníka 3, v spoluvlastníckom podiele 15085/64313 za vlastníka V. H., rod. V., typ vlastníka 3 a v spoluvlastníckom podiele 13057/64313 za vlastníka V. Y., rod. V., typ vlastníka 3 (SPF).

B) odvolanie v ostatných častiach zamietá

a rozhodnutie č. O/2013/00011-340 zo dňa 17. apríla 2013 v ostatných častiach o oprave rozhodnutia č. H/2011/00012-001-IG zo dňa 14.02.2011, ktorým bolo schválené vykonanie projektu pozemkových úprav v k. ú. V. U. potvrdzuje.“

V.

Právna úprava, právne názory odvolacieho súdu

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. v znení platnom v čase vydania preskúmaného rozhodnutia, obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, pozemkové úpravy zahŕňajú

- a) zistenie a nové usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov ako aj súvisiacich iných vecných práv v obvode pozemkových úprav a nové rozdelenie pozemkov (scelenie, oddelenie alebo iné úpravy pozemkov),
- b) technické, biologické, ekologické, ekonomické a právne opatrenia súvisiace s novým usporiadaním právnych pomerov.

Podľa ust. § 42c ods. 1, ods. 2 citovaného zákona, ak sa po schválení vykonania projektu pozemkových úprav zistí, že projekt obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú chybné, obvodný pozemkový úrad rozhodne o zmene registra pôvodného stavu, registra nového stavu a vykonania projektu pozemkových úprav. V rozhodnutí sa uvedú aj opravy údajov v ostatných správnych rozhodnutiach, ktorých sa zmena týka. Rozhodnutie sa doručuje len účastníkom, ktorých sa zmena týka. Rozhodnúť podľa tohto ustanovenia možno do piatich rokov od schválenia vykonania projektu pozemkových úprav.

Podľa odseku 1 sa nepostupuje, ak došlo k prevodu alebo prechodu vlastníctva pozemku na inú osobu; tým nie je dotknuté právo na začatie konania podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd SR po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 250 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu s právnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu.

Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu vrátane prvostupňového, je zrejmé, že od roku 1994 sa v k. ú. V. U. spracovával PPÚ. Pri jeho spracovávaní nastal problém so zostavením registra pôvodného stavu, nakoľko sa objavilo aj niekoľkonásobné vlastníctvo k niektorým parcelám. Následne PPÚ pristúpil k pozastaveniu spracovania PPÚ a bolo vykonané spracovanie registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) v zmysle zákona č. 180/1995 Z. z.

Po zapísaní ROEP-u do katastra nehnuteľností sa tieto údaje prevzali za podklad pri vypracovaní registra pôvodného stavu, a to v zmysle ust. § 9, § 10 citovaného zákona.

Po schválení úvodných podkladov v zmysle § 10, t. j. registra pôvodného stavu rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Trenčíne, odboru prvostupňového rozhodovania v Trenčíne pod č. 2008/00116-146 zo dňa 27.11.2008; všeobecných zásad funkčného usporiadania pozemkov v obvode pozemkových úprav rozhodnutím č. 2007/00020-022-RE zo dňa 12.10.2007 a po schválení zásad pre umiestnenie nových pozemkov účastníkmi, ktorí vlastní najmenej 2/3 výmery pozemkov, na ktorých sú nariadené pozemkové úpravy, Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne zadal v zmysle § 12 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách vypracovanie projektu pozemkových úprav.

Odvolací súd konštatoval, že prvostupňový aj druhostupňový správny orgán v celom procese spracovania PPÚ v k. ú. V. U. postupovali v súlade so zákonom, pričom vychádzali z platných údajov v katastri nehnuteľností.

Žalobca mal možnosť počas pôvodného konania týkajúceho sa PPÚ využiť zákonné prostriedky na

dosiahnutie nápravy, ktoré mu umožňuje zákon o pozemkových úpravách. Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu, tieto prostriedky nijakým spôsobom nevyužil.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu, ako aj súdu prvého stupňa nezistil.

V danom prípade je nesporné, že prvostupňový správny orgán a následne druhostupňový správny orgán v zmysle svojich zákonných možností opravil podľa ust. § 42c zákona o pozemkových úpravách už schválený a do katastra nehnuteľností zapísaný projekt pozemkových úprav, pričom v rámci vykonania úpravy vychádzal zo zistených a schválených údajov projektu pozemkových úprav.

K námietke žalobcu uvedenej v odvolaní ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu, odvolací súd uvádza, že s touto nie je možné sa stotožniť, nakoľko z priloženého administratívneho spisu je zrejmé, že správne orgány vo veci vykonali dostatočné dokazovanie a z takto zisteného skutkového stavu vyvodili aj správne právne závery.

Ohľadne námietky žalobcu, že žalované správne orgány sa nezaoberali bonitou pozemkov ani skutočnosťou, že žalobca má k svojim nehnuteľnostiam puto, odvolací súd uvádza, že ani s touto námietkou nie je možné súhlasiť.

Žalovaný správny orgán vychádzal z ustanovení zákona č. 330/1991 Zb., zmyslom ktorého je sprehľadniť pozemkové vlastníctvo v Slovenskej republike a premietnuť do katastra nehnuteľností vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sú vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou.

Cieľom registra obnovenej evidencie pozemkov je, aby právne vzťahy k všetkým pozemkom boli správne evidované v katastri nehnuteľností na listoch vlastníctva a aby sa tak minimalizoval počet neidentifikovateľných vlastníkov, čo umožní zavedenie poriadku do pozemkového vlastníctva.

Správny orgán v takýchto prípadoch nerozhodoval o vlastníctve ani citových väzbách účastníkov k predmetným nehnuteľnostiam, ale o oprave údajov projektu pozemkových úprav. Odvolací súd preto uzatvára, že postup žalovaného bol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 330/1991 Zb.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 219 ods. 1, ods. 2 OSP v spojení s ust. § 250ja ods. 3 OSP potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1 OSP tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovaný, ako aj príbratí účastníci nemajú nárok na ich náhradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.